

Sygn. akt IX W 3060/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie

Wydział IX Karny,

w składzie: Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2013 r., 15 stycznia i 05 lutego 2014 r., sprawy

K. P.

syna R. i L. z domu H.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

od dnia 10 czerwca 2013 r. do dnia 08 lipca 2013 r., w firmie (...) w likwidacji w O.nie wypłacił A. B. (1)kwoty 4210,18 zł brutto tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2013 r.

- tj. za wykroczenie z art. 282 §1 pkt 1 Kp w zw. z art. 94 pkt 5, art. 86 § 1, 2 i art. 86 § 1 i 2 Kp

orzeka:

I. obwinionego **K. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 282 §1 pkt 1 Kp w zw. z art. 94 pkt 5, art. 86 § 1, 2 i art. 86 § 1 i 2 Kp i za to na podstawie **art. 282 § 1 pkt 1 Kp** skazuje go na **karę 2000,- (dwa tysiące) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Obwiniony K. P.mieszka w B.. Zatrudniony jest na stanowisku (...)w (...) S. A., jest także likwidatorem w innych spółkach – podmiotach gospodarczych. Według własnych deklaracji osiąga dochód 1600 złotych brutto. Jest żonaty, na utrzymaniu nie posiada żadnych osób. Dotychczas nie był karany.

(dowód: dane osobopoznawcze k. 2, k. 46)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. (1)zatrudniona była w pełnym wymiarze godzin w spółce(...)z siedzibą w O.na czas nieokreślony od dnia 01.04.2012 r. na stanowisku dyrektora zarządzającego. Zgodnie z treścią umowy o pracę, jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło 4210,18 złotych brutto.

W dniu 06.05.2013 r. z uwagi na likwidację spółki K. P.(...), a później likwidator (...) Sp. z o. o.) wypowiedział A. B. (1)umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30.06.2013r. Do końca okresu trwania

umowy, po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego została ona zwolniona z obowiązku świadczenia pracy. W tym czasie zachowała prawo do wynagrodzenia.

Do dnia 10 czerwca 2013 r. (przyjętego w spółce terminu wpłaty wynagrodzenia) A. B. (1) nie otrzymała wynagrodzenia za miesiąc maj. Z uwagi na to, iż w kolejnych dniach wynagrodzenie nie zostało jej nadal wypłacone interweniowała w Państwowej Inspekcji Pracy w O., gdyż jak się dowiedziała, innym osobom wynagrodzenie, za ten okres zostało wypłacone. W dniu 04.07.2013 r. inspektor pracy udał się do siedziby (...) Sp. z o. o. celem przeprowadzenia kontroli, która jednak nie mogła się odbyć, z uwagi na fakt, że w dniu kontroli w spółce nie była zatrudniona żadna osoba, a spółka nie była już pracodawcą. Do dnia 08.07.2013 r. wynagrodzenie za maj A. B. (1) nie zostało wypłacone, w związku z czym, złożyła ona zeznania w charakterze świadka w Państwowej Inspekcji Pracy w O..

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 46-46v, zeznania świadka A. B. k. 47-47v; M. S. k. 49-49v; notatka służbowa k. 3; oświadczenie k. 6; odpis postanowienia k. 7-8; kopia pism k. 9; umowa o pracę k. 10; wypowiedzenie umowy o pracę k. 11; świadectwo pracy k. 12; bilans otwarcia likwidacji spółki k. 40-43v; listy plac pracowników k. 51-53).

Sąd zważył, co następuje:

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie wypłacił wynagrodzenia A. B. (1) z uwagi na trudności finansowe spółki stwierdzone przez niego po ujawnionych nieprawidłowościach. Jak zaznaczył, w pierwszej kolejności zostały zaspokojone należności wobec osób pobierających najniższe wynagrodzenie i tych będących w trudnej sytuacji finansowej. Później zostały uregulowane należności skarbowe i podatkowe, dlatego też zabrakło środków na wypłatę wynagrodzenia A. B. (1) za ostatni miesiąc jej pracy. Zaznaczył, iż rozmawiał z nią na ten temat i była jej znana sytuacja spółki. Podkreślił, iż chciał wypłacić należne świadczenia, dołożył wszelkich starań by tego dokonać, jednak ich nie wypłacił, bo skończyły się środki na rachunku bankowym spółki.

Sąd zważył, co następuje:

Mimo braku formalnego przyznania się do popełnienia zarzucanego K. P. czynu, treść jego wyjaśnień nie neguje faktu niewypłacenia wynagrodzenia pokrzywdzonej, a obwiniony wskazuje jedynie powody z jakich miało dojść do niewypełnienia tego obowiązku. Stąd też, Sąd w pełni podzielił treść jego wyjaśnień i zasadniczo dał im wiarę poza okolicznościami które miały usprawiedliwiać zachowanie obwinionego. Wskazać należy, że obwiniony, który jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu gospodarczego i od wielu lat jest zarówno pracodawcą jak i był organem bądź pełnił inne funkcje w spółkach kapitałowych (informacja z KRS k. 44) winien zdawać sobie sprawę, że skoro jeśli jako pracodawca zatrudnia pracowników, to za wykonaną pracę winien im w terminie wypłacać wynagrodzenie (zapłata za pracę jest podstawowym obowiązkiem pracodawcy). Obwiniony winien był na bieżąco kontrolować sytuację ekonomiczną spółki i ewentualną decyzję o jej likwidacji podejmować w momencie gdy jej aktywa pozwalały na zaspokojenie wszystkich zobowiązań wobec pracowników.

Wbrew jednak takim wywodom obwinionego sytuacja ekonomiczna spółki mimo, że będąca podstawą do zaprzestania prowadzenia działalności i podjęcia uchwały o rozwiązaniu spółki i postawienia jej w stan likwidacji, jak wynika z bilansu otwarcia spółki nie stwarzała zagrożenia niezaspokojenia wierzycieli. W sporządzonym bilansie uwzględniono także wynagrodzenia pracowników, co sugeruje, iż była realna możliwość finansowa wypłacenia należności za maj również A. B. (1) - pokrzywdzonej.

Świadek A. B. (1) szczegółowo i w sposób wiarygodny opisała wydarzenia związane z wręczeniem jej wypowiedzenia umowy o pracę. Wskazała, iż obwiniony z uwagi na złą sytuację finansową chciał zakończenia tej umowy ze skróceniem okresu wypowiedzenia z końcem maja, na co ona nie przystała. Od wręczenia jej wypowiedzenia nie przychodziła już do siedziby spółki. Gdy 10 czerwca 2013 r. nie otrzymała wynagrodzenia za maj próbowała skontaktować się z osobą odpowiedzialną za przelewy, jednak ta nie odbierała telefonów. Skontaktowała się telefonicznie z obwinionym, który powiedział, że jest trudna sytuacja finansowa, w co świadek uwierzyła. W międzyczasie skontaktowała się z innymi osobami, które wcześniej były zatrudnione w spółce i dowiedziała się, że one jednak wynagrodzenie otrzymały. Udała

się wówczas do siedziby spółki, gdzie zastała żonę obwinionego. Ta zasugerowała jej, że niewypłacenie wynagrodzenia jest osobistą decyzją obwinionego, a nie wynikiem trudnej sytuacji finansowej spółki.

Z relacji pokrzywdzonej oraz ponieważ z wyjaśnień i postawy samego obwinionego można wywodzić, że niewypłacenie wynagrodzenia A. B. nie miało faktycznie podłoża ekonomicznego a było swoistą zemstą ze strony obwinionego na pokrzywdzonej, że ta rzekomo miała doprowadzić do pogorszenia się sytuacji finansowej spółki. Za takim poglądem przemawiają również pisemne wyjaśnienia obwinionego datowane na dzień 26.07.2013 r. (k. 15)

Sąd stykając się na rozprawie z tym świadkiem nie dopatrywał się w jej relacji cech nadmiernego subiektywizmu, ponadto jej relację w podstawowych elementach można uznać za niesprzeczną z wyjaśnieniami obwinionego.

Także świadek M. S. potwierdziła, że sporządzony bilans spółki obejmował zaspokojenie roszczeń pracowników. Skoro było to ujęte w bilansie, było to dla obwinionego, jako likwidatora obiektywnie widoczne, stąd też świadek oceniając sytuację finansową spółki (...) Sp. z o. o. wskazała, iż sytuacja ta nie stwarza zagrożenia niezaspokojenia wierzycieli, a sfinalizowanie sprzedaży swoich produktów w pełni przywróci jej równowagę finansową. Sąd w części, w jakiej świadek odniósł się do możliwości finansowych spółki dał wiarę zeznaniom tego świadka uznając je za niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. W tym w szczególności z dokumentem w postaci bilansu spółki.

Należy podkreślić, że w miesiącu maju 2013 r., spośród (...) pracowników, którym miano wypłacić wynagrodzenie w przedmiotowej spółce jedynie w stosunku do pokrzywdzonej nie wypełniono tego obowiązku. Wbrew wywiadowi obwinionego wysokość wynagrodzenia obwinionej, mimo, że najwyższa spośród osób wówczas zatrudnionych nie odbiegała jednak, aż tak znacząco od wynagrodzeń pozostałych pracowników, jak twierdził to obwiniony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 282 kp penalizowanych zachowań dopuszcza się osoba, na której ciąży obowiązek realizacji określonych uprawnień pracowniczych, a więc może to być pracodawca będący osobą fizyczną, osoba zarządzająca jednostką organizacyjną będącą pracodawcą, inna osoba działająca w imieniu pracodawcy. W § 1 pkt 1 ustanowiono wykroczenie związane z nieprawidłowościami w realizacji świadczeń przysługujących od pracodawcy pracownikowi albo członkom jego rodziny. Wykroczenia te obejmują następujące stany faktyczne:

- 1) niewypłacanie w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi albo uprawnionym członkom jego rodziny,
- 2) bezpodstawne obniżenie wysokości wynagrodzenia lub świadczenia,
- 3) dokonanie bezpodstawnych potrąceń.

Wynagrodzenie za pracę jest kategorią zbiorczą obejmującą oprócz wynagrodzenia zasadniczego także inne świadczenia: premie, dodatki, dopłaty i świadczenia gwarancyjne. Obowiązek terminowego wypłacania wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń wynika z przepisów prawa – zawarty jest on w art. 86 kp, który na pracodawcę nakłada obowiązek wypłacania wynagrodzenia w terminie określonym w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy (zasady wypłaty wynagrodzenia za pracę określona treść art. 85 kp). Obowiązek terminowego i prawidłowego wypłacania wynagrodzenia pracownikom zawarty również jest w art. 94 pkt 5 kp, który wprost wskazuje to zachowanie. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i stanowiskiem doktryny, pracodawca, który nie wypłaca pracownikom w terminie wynagrodzenia ciężko narusza swój podstawowy obowiązek. Od obowiązku terminowego wypłacania wynagrodzenia za pracę **nie zwalniają pracodawcy trudności w pozyskaniu odpowiednich środków finansowych**, a wykroczenie to można popełnić zarówno umyślnie jak i nieumyślnie (vide – wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 04.04.2000 r. I PKN 516/99 OSNAPiUS 2001, z. 16, poz. 516; z dnia 04.02.2002 r. V KKN 389/01 OSNKW 2002 z. 5-6, poz. 46).

Wobec powyższego, w świetle jednoznacznego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że obwiniony K. P. od dnia 10 czerwca 2013 r. do dnia 08 lipca 2013 r., w firmie (...) w likwidacji w O. nie wypłacił A. B. (1)kwoty 4210,18

zł brutto tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2013 r. Wskazane zachowanie wyczerpało znamiona wykroczenia przewidzianych w dyspozycji przepisów art. 282 § 1 pkt 1 kp w zw. z art. 94 pkt 5 i art. 86 § 1 i 2 kp.

Przy wymiarze kary, Sąd nie znalazł poza dotychczasową niekaralnością, żadnych istotnych okoliczności łagodzących, a za przesłanką obciążającą uznał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego, a który to czyn w opinii społecznej ma bardzo negatywny odbiór. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest działanie z niskich pobudek, bo za takie należało uznać chęć zemsty na pokrzywdzonej za rzekome błędy w zarządzaniu przedmiotową spółką.

Sąd mając na względzie całokształt powyższych okoliczności, doszedł do przekonania, iż wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 2000 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego mu wykroczenia oraz jego zawinienia. Kara ta uwzględnia także warunki obwinionego, w tym materialne. W ocenie Sądu spełni ona jednocześnie funkcje w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, albowiem dla obwinionego będzie skuteczną przestrożą na przyszłość, natomiast dla społeczeństwa wyraźnym sygnałem, że tego typu zachowania, spotykają się z reakcją wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty, gdyż uiszczenie ich byłoby zbyt uciążliwe ze względu na deklarowaną sytuację rodzinną i majątkową.